

5. pôstna nedeľa – smrtná s VP 6.4.2024

KÁZŇOVÝ TEXT: Ján 13, 31 – 33 (35)

³¹Keď (Judáš) vyšiel, riekol Ježiš: Teraz je oslávený Syn človeka a Boh je oslávený v Ňom. ³²A keď je Boh oslávený v Ňom, aj Boh oslávi Jeho v sebe, a hneď ho oslávi. ³³Deti, ešte máličko som s vami. Budete ma hľadať, ale ako som Židom povedal, aj vám hovorím teraz: Kam ja idem, tam vy nemôžete prísť.

Evanjelista Ján v 13. kapitole uvádza, že Pán Ježiš prežíva posledné dni so svojimi učeníkmi. Umýva im nohy a hovorí, že im dáva príklad, aby aj oni si navzájom pokorne posluhovali bez povyšovania sa. Potom na Jánovu otázku, kto ho zradí, diskkrétne odpovedá: **Je to ten, komu podám skyvu chleba** - a podá ju Judášovi. Judáš hneď nato opúšťa Ježiša a ostatných Pánových učeníkov a odchádza za veľkňazom, aby nadržanom doviedol jeho vojakov do Getsemanskej záhrady zatknúť Ježiša a ukázať im, ktorý to je. Hneď nato nasleduje náš kázňový text s prikázáním lásky. Trinásta kapitola končí Petrovým zastrájaním sa, že on položí za Ježiša aj život. No Ježiš mu odpovedá, že Ho trikrát zaprie prv, než príde ráno.

v. 31 - 32: Judášovou zradou sa začína Pánovo utrpenie: zatknutie, týranie, bičovanie, poníženie ukrižovaním a hodiny múk, ktoré si nevieme ani predstaviť. To vidíme svojím telesným zrakom. Ale Pán Ježiš to vidí inak - hovorí: **Teraz je oslávený Syn človeka a Boh je oslávený v Ňom**. O akej oslave hovorí? Či nevie, čo Ho čaká? - On to dobre vie. Aj Nikodémovi hovorí, že **Syn človeka musí byť povýšený**, čo má dva významy: - vyzdvihnutím popraveného na kríž, ale tiež - povýšeného na Spasiteľa sveta, ktorý sám seba obetuje za hriechy človeka a nebeský Otec Jeho obet prijíma. (J 3, 14). Pán Ježiš vidí vo svojom utrpení viac veľkosť lásky nebeského Otca k hriešnemu človeku než seba a svoje utrpenie, aj keď sú Boh Otec a Boh Syn nerozdielne spojení. V Božom oslávení je zmysel pozemského poslania Božieho Syna. A v Jeho utrpení a smrti sa deje tá najvyššia bohoslužba. V nej Syn Boží, človek Ježiš, ako bezchybný Baránok, prináša Najvyššiemu najvyššiu obet. Pre Pána Boha je to obet hodná, dôstojná a dostatočná. Takúto obet Pán Boh prijíma. Pre túto Kristovu obet prijíma toho, kto ju prináša. Len touto Ježišovou obeťou máme nádej a vieru v zmierenie s Bohom. Boží Syn naplňa poslanie obetného baránka. Oslavuje Boha a v Ňom je oslávený sám: ved' svojou obeťou zmieruje veriacich s nebeským Otcem.

Priniesol Pán Ježiš svoju obet aj za mňa, aj za teba, brat, sestra? Ak sa k tomu hlásiš, tak si na dobrej ceste...

v. 33: Pánovi Ježišovi je jasné, čo sa ide diať. Je vydaný na smrť, ale konečne vykoná, na čo je poslaný. Apoštol Pavel o Ňom hovorí: **Boh bol v Kristovi, zmieril svet so sebou, nepočítal ľuďom ich priestupky a ustanovil medzi nami zvestovanie zmierenia. Toho, ktorý nepoznal hriech, urobil hriechom za nás, aby sme boli v ňom spravodlivosťou pred Bohom** (2K 5, 19;21). No v tejto chvíli učeníci netušia, že sa začala najslávnejšia udalosť v dejinách človeka. Netušia, že Ježišova zrada, smrť, obet Bohu, bude pokračovať vzkriesením, atď. Učeníci budú vidieť Pánovo utrpenie, prehru, bolesť, smrť, koniec nádejám. Ešte nevidia, nemôžu vidieť Jeho vzkriesenie a oslávenie Bohom Otcem. Aj keď je to len na krátku dobu, predsa len ich cesta k viere (a nie len ich, ale často aj naša) v osláveného Pána - vedie cez videnie svojej nedostatočnosti a strachu a Pánovej akoby bezmocnosti, Jeho obete, bolesti a smrti za nás. Preto Pán oslovuje učeníkov s láskou a nehou: **Deti**. Vyjadruje tým, že neprestáva byť s nimi zviazaný, ale zároveň neprestáva byť ich príkladom, vzorom - ved' v Ňom majú vidieť lásku nebeského Otca (J 14, 9b). Pre všetkých učeníkov Pánových je ťažké, ale tiež veľmi dôležité práve v časoch bolesti, smútku i utrpenia - udržať si vieru v mocného, láskavého, osláveného a víťaziaceho Spasiteľa a Pána.

V túto, tzv. smrtnú nedeľu, nedeľu smrti, sa pozeráme na blížiacu sa smrť nášho Pána Ježiša. Aj pre nás by to mohol byť koniec všetkých nádejí. Mohol by byť, Ale nie je. Práve tu máme nádej, že Pán Boh túto smrť nenechá len tak. Celkom iste sa o svojho Syna postará. Ved' je to Boh, Boh všemohúci! Jemu nemôže byť nič nemožné, dokonca ani potom znovupostaviť svojho Syna opäť živého!

Máličko, a neuvidíme ho, máličko, a opäť ho uvidíme. J 16,16 Opäť Ho uvidíme živého, slávneho a osláveného!

No zatiaľ ešte platí to ... máličko ...

Podme na ceste s Pánom Ježišom, podme zas a znova sa k Nemu vracat'... kým aj pre nás platí to .. ešte máličko .. kým ešte pre nás platí to: „**Dnes, ak počujete Jeho hlas, nezatvrdzujte si svoje srdcia...**“ Žid 3,74-8

Podme do ďalších dní, do sveta, v ktorom žijeme, s naozaj nie zatvrdenými srdcami, ale srdcami plnými lásky ... tak, ako nás tam posielala náš Pán a Boh. Amen.